

SÅ GÅR DET TILL ATT ADOPTERA

Myndigheten för
Internationella
Adoptionsfrågor

Så går det till att adoptera

Inledning

Före adoptionen

Varje adoption ska vara till barnets bästa	3
Vem får adoptera?	3
Föräldrautbildning	4
Medgivandeutredning	4
Syften	4
Innehåll	5
Medgivande	5
Att ansöka om medgivande för ett syskon	6
Att överklaga kommunens beslut eller klaga på kommunens handläggning	6

Adoptionsproceduren

Adoptionsorganisationer förmedlar ansökan till utlandet	7
Auktoriserade adoptionsorganisationer	7
Att skicka ansökningshandlingar	7
Enskild adoption	7
Kostnader för internationell adoption	8
Väntan på barnet	8
Information om barnet	8
Samtycke	9

Barnet – förberedelse och hemkomst

Att resa till barnet	10
Adoptionsbeslutet	10
Barnets namn	12
Första tiden hemma	12
Upphållstillstånd och svenskt medborgarskap	12
Socialnämnden	14
Folkbokföring	14
Läkarundersökning	14
Anmälan till barnavårdscentral	14
Uppföljningsrapporter	15
Bidrag som kan sökas hos Försäkringskassan	16
Adoptionskostnadsbidrag	16
Föräldrapenning	16
Underhållsstöd	16

Inledning

Adoption av utländska barn till Sverige har förekommit sedan slutet av 1950-talet. Ungefär 49 000 barn har kommit till Sverige och hälften av dem är nu vuxna. Det kommer ungefär 800 barn per år från Asien, Latinamerika, Afrika och Europa.

Adoptionsverksamheten idag är ett resultat av många års erfarenhet i Sverige och i övriga världen. Det är ett område som ständigt förändras p.g.a. politiska och sociala förhållanden.

Många parter är inblandade i en adoptionsprocess för att hitta en så bra lösning som möjligt för barnet och sammanföra blivande adoptivföräldrar med ett efterlängtat barn. I kommunen förbereds och utreds de som önskar adoptera. Auktoriserade adoptionsorganisationer förmedlar ansökningar till utlandet. I barnens ursprungsländer finns myndigheter och organisationer som företräder barnet. Denna skrift ger en praktisk vägledning för den som vill adoptera och för den som vill ha mer kunskap om hur adoptionsproceduren går till.

Före adoptionen

Varje adoption ska vara till barnets bästa

En grundtanke, i både FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989 och Haagkonventionen från 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner, är att barnet, *”för att kunna uppnå en fullständig och harmonisk utveckling av sin personlighet bör växa upp i en familjemiljö, i en omgivning av lycka, kärlek och förståelse”*.

När en familj av olika anledningar inte förmår ta hand om sitt barn kan adoption vara en lösning för att ge barnet en ny familj. I detta sammanhang befinner sig barnet i en mycket utsatt situation. Därför följer enligt svensk lag och internationella konventioner att inga andra intressen får gå före barnets bästa när beslut om adoption ska fattas.

Samhället har ansvar för att adoptioner sker med barnets bästa som riktmarke. I barnens ursprungsländer utreder myndigheterna först om barnet kan få en ny familj i sitt hemland. Om detta inte går utreder myndigheterna om det är till barnets bästa att adopteras av en familj i ett annat land. Myndigheterna i mottagarländerna har ett ansvar för att de blivande adoptivföräldrarna är förberedda och lämpliga att ta emot och adoptera ett barn från ett annat land.

Vem får adoptera?

Enligt Föräldrabalken är den nedre åldersgränsen för att få adoptera 25 år (om inte synnerliga skäl föreligger). Det finns ingen övre åldersgräns angiven i lagen. Det är dock av betydelse för barnet att ålderskillnaden mellan föräldrar och barn inte blir för stor. En riktpunkt är att de som vill adoptera inte ska vara äldre än 42 år då de ansöker om medgivande men varje ansökan ska bedömas utifrån samtliga omständigheter i just det fallet.

Makar och registrerade partner måste adoptera gemensamt. Sambor får inte adoptera gemensamt. Ensamstående får adoptera.

Den som vill adoptera ska ha deltagit i föräldrautbildning och ha medgivande att få ta emot ett barn för adoption. Beslut om medgivande fattas av socialnämnden i hemkommunen.

Ursprungsländerna har i allmänhet förtroende för svenska myndigheters beslut. I en del fall har de dock en annan syn på vad som är barnets bästa. Det kan bl.a. gälla de sökandes hälsotillstånd och ålder, att endast makar accepteras, äktenskapets längd m.m. Detta styr i vilka länder det är möjligt, för enskilda sökande, att ansöka om adoption.

Föräldrautbildning

Det är viktigt att adopterade barn får komma till väl förberedda föräldrar. Att ta emot ett barn, vars bakgrund och tillvaro före adoptionen är mer eller mindre känd ställer stora krav på föräldrarna. Därför är föräldrautbildning obligatorisk och en förutsättning för att få medgivande för internationell adoption. Syftet med föräldrautbildningen är att den ska ge såväl kunskaper och insikter om adoption som den känslomässiga förberedelse som behövs för att förstå vad det innebär att adoptera. Kommunen ska anvisa lämplig utbildning.

De som tidigare adopterat ett barn från utlandet kan ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter genom den adoptionen. Det är då den som gör utredningen som får bedöma om de som vill adoptera behöver delta i föräldrautbildning eller inte.

Medgivandeutredning

Syften

Medgivandeutredningen har tre syften:

- Utredningen ska samla information om dem som vill adoptera så att socialnämnden kan fatta beslut om medgivande.
- Utredningen ska beskriva dem som vill adoptera för barnets företrädare i utlandet så att de kan välja bästa möjliga föräldrar till barnet.
- Samtalen i samband med medgivandeutredningen bidrar också till förberedelsen för dem som vill adoptera.

Innehåll

Den svenska medgivandeutredningen inför adoption görs enligt internationella normer. I Haagkonventionen finns beskrivet vilken information om de blivande adoptivföräldrarna som måste finnas med i en utredning. Den ska presentera de sökandes uppväxt, utbildning och förvärvsarbete. Relationerna till föräldrarna, syskon och annan släkt och eventuella tidigare barn ska beskrivas. Hälsotillstånd, egenskaper och intressen, fritid och umgänge ska också beskrivas liksom inställningen i religions- och livsåskådningsfrågor.

Enligt socialtjänstlagen ska särskild hänsyn tas till om den som önskar adoptera har kunskaper och insikter om adopterade barn och deras behov. Man ska också ta ställning till de sökandes ålder och att de sökande har förståelse för den planerade adoptionens innebörd.

De som ansökt om adoption ska uppge referenter i samband med medgivandeutredningen. De ska också lämna läkarintyg. Medgivandeutredaren kommer också att kontrollera om de sökande är kända i socialregistret samt begära utdrag ur polisens misstanke- och belastningsregister.

Barnets företrädare i ursprungslandet vill få en bild av hur de blivande adoptivföräldrarna ser på sig själva, sitt liv, hur, var och när man umgås med sina närstående samt vilken inställning man har till ursprungslandet och den biologiska familjen. Motiven till adoption och förväntningar på barnet och föräldrarollen är viktiga frågor. En annan viktig fråga är hur närstående och eventuella tidigare barn ställer sig till den planerade adoptionen.

Medgivande

Den som genomgått en medgivandeutredning har rätt att begära att få vara med vid socialnämndens sammanträde när beslut om medgivande behandlas.

Ett medgivande gäller i två år. Om medgivandet upphört att gälla innan de blivande adoptivföräldrarna hunnit få något barn kan de vända sig till socialnämnden och ansöka om nytt medgivande. Socialnämnden gör då en ny prövning utifrån barnets bästa.

Under den tid som medgivandet gäller har de som ansökt om adoption skyldighet att anmäla till socialnämnden om det blir ändrade förhållanden t.ex. graviditet, sjukdom, ändrade bostads- och arbetsförhållanden m.m. Ett medgivande kan återkallas om förhållandena ändras så att de som vill adoptera inte längre kan anses vara lämpade att adoptera.

Att ansöka om medgivande för ett syskon

Om det redan finns barn i familjen, oavsett om de är biologiska eller adopterade, ska medgivandeutredningen ta hänsyn till deras situation. Anknypningsprocessen mellan föräldrar och barn måste ha kommit igång ordentligt innan ett syskon kommer till familjen. De barn som finns i familjen ska vara så trygga att de kan släppa in ett nytt syskon i familjen.

Att överklaga kommunens beslut eller klaga på kommunens handläggning

Skulle socialnämnden besluta att inte ge medgivande eller besluta att återkalla ett givet medgivande kan beslutet överklagas till förvaltningsrätten. Om en ansökan beviljas först efter ett överklagande kan det dock vara svårt att få den accepterad i utlandet. Om de sökandes förhållanden förändras kan socialnämnden ta upp frågan om medgivande igen efter en ny ansökan.

Väntetiden för att få påbörja medgivandeutredning varierar vid olika tidpunkter och mellan olika kommuner. Om man har synpunkter på kommunernas handläggning av sitt ärende kan man vända sig till Socialstyrelsen som har tillsyn över kommunerna.

Adoptionsproceduren

Adoptionsorganisationer förmedlar ansökan till utlandet

Auktoriserade adoptionsorganisationer

Internationella adoptioner i Sverige får, utom i undantagsfall, förmedlas endast av organisationer som har MIA:s auktorisation. Auktorisationen innebär att organisationens förmedlingsarbete står under tillsyn av MIA. Adoptionsorganisationerna samarbetar med myndigheter och organisationer i barnens ursprungsländer och har därigenom kunskap om vilka krav dessa ställer på dem som ska adoptera.

Det är möjligt att anmäla sig till en eller flera av de auktoriserade organisationerna redan innan utredningen och medgivandet är klara. Valet av organisation beror ofta på vilket land eller vilken kontakt man vill och kan få adoptera från. Ansökan till utlandet kan påbörjas först när man har en medgivandeutredning och har fått ett beslut om medgivande.

Sökande som har ett medgivande att adoptera har rätt att få sin ansökan förmedlad till utlandet om adoptionsorganisationen har en utlandskontakt som kan förmedla barn till sökanden. Om adoptionsorganisationen nekar adoptionsförmedling kan de sökande vända sig till MIA och få ärendet prövat.

Att skicka ansökningshandlingar

Ursprungsländerna har olika krav på vilka handlingar som ska ingå i en ansökan. Ursprungsländernas sätt att organisera sin adoptionsverksamhet styr vad som sker när de tar emot ansökan från de blivande adoptivföräldrarna. Adoptionsorganisationen kan lämna aktuell och detaljerad information om detta.

Enskild adoption

Om det finns särskilda skäl kan man adoptera utan förmedling av en adoptionsorganisation. I sådana fall ska MIA innan barnet lämnar ursprunglandet pröva om förfarandet är godtagbart d.v.s. om det finns särskilda skäl och om förmedlingssättet är tillförlitligt. Innan MIA gör en sådan prövning ska socialnämnden ha genomfört en medgivandeutredning och beslutat om medgivande. Ett vanligt särskilt skäl är att adoptionen gäller ett släktingbarn. Det kan också vara att den/de sökande har anknytning till landet exempelvis genom att ha sitt ursprung där. Om MIA anser att förfarandet är godtagbart får de sökande själva genomföra adoptionen. Ett beslut om avslag kan överklagas till förvaltningsrätten.

Kostnader för internationell adoption

Kostnaderna för en adoption består av

- Avgifter till den auktoriserade adoptionsorganisationen
- Kostnader för resa och uppehälle i barnets ursprungsland
- Kostnader för översättning av dokument, legalisering, läkarintyg etc.

Väntan på barnet

Adoption innebär perioder av väntan för de blivande adoptivföräldrarna. Många gånger inträffar oförutsedda saker under adoptionsprocessens gång vilket kan fördröja händelseförloppet. Handläggningstiden i utlandet varierar mellan olika länder.

Väntetiden kan användas till förberedelse. Adoptionsorganisationerna har informationsmaterial om barnen och ursprungsländerna. En del av dem arrangerar också kurser om de mer praktiska förberedelserna inför resan till barnet.

Information om barnet

När sökande har föreslagits som föräldrar till ett barn är det i regel adoptionsorganisationen som förmedlar informationen. De blivande adoptivföräldrarna ska då få uppgift om barnets namn, kön och ålder. I handlingarna som skickas till de blivande adoptivföräldrarna finns vanligtvis läkarrapport och foto på barnet. Ibland finns även en rapport om barnets sociala bakgrund.

Samtycke

De blivande adoptivföräldrarna ska överlämna kopior av de handlingar man fått om barnet till socialnämnden. Om informationen om barnet överensstämmer med medgivandet och de blivande adoptivföräldrarnas förhållanden inte förändrats på så sätt att det påverkar deras lämplighet ger socialnämnden samtycke till att adoptionsförfarandet får fortsätta. Prövningen ska, enligt socialtjänstlagen, ske skyndsamt och senast två veckor från det att den eller de som vill adoptera kommit in med en anmälan.

Om samtycke inte kan ges p.g.a. ändrade levnadsförhållanden kan barnet bli kvar på barnhem onödigt länge i väntan på nya föräldrar. Därför är det viktigt att adoptionsorganisationen också hålls informerad om eventuella förändringar under väntetiden.

Barnet – förberedelse och hemkomst

Att resa till barnet

Adoptionsorganisationen lämnar besked om när man får resa och hämta barnet. En adoptionsresa kan vara oförutsägbar. Det är inte ovanligt att beskedet om resan kommer med kort varsel, kanske flyttas avresedatum i sista stund och resan kan bli längre än man tänkt sig – eller kortare. Vistelsetiden kan vara allt ifrån en vecka till cirka åtta månader. Vissa länder kräver att adoptivföräldrarna gör två resor.

Första mötet med barnet kan ske på olika sätt. Eftersom det är en viktig stund är det bra att vara väl förberedd på hur det kommer att gå till. Vid överlämnandet går det ofta att få ytterligare personlig information om barnet och barnets bakgrund av myndigheten, organisationen, barnhemmet eller familjehemmet.

Adoptionsbeslutet

Internationell adoption kan ske på flera sätt. Vilket sätt som ska användas beror bl.a. på vilket land adoptivbarnet kommer ifrån och om detta land har anslutit sig till Haagkonventionen. Följande adoptionsalternativ kan i det här sammanhanget bli aktuella.

- I Adoption i ett land som är anslutet till Haagkonventionen.
En adoption som beslutats i ett land som är anslutet till Haagkonventionen blir automatiskt gällande i Sverige utan ytterligare svensk prövning.
- II Adoption i ett land som inte är anslutet till Haagkonventionen.
Det kan i landet ifråga ha meddelats ett adoptionsbeslut som kan jämföras med adoption enligt svensk lag (stark adoption). Adoptionen kan då godkännas av MIA att bli gällande i Sverige. Har det inte meddelats ett beslut om stark adoption rekommenderas att adoptionen genomförs vid svensk domstol, se III.
- III Adoption vid svensk domstol.

I vissa länder meddelas inget adoptionsbeslut utan barnet lämnar sitt ursprungsland med samtycke från dess legala företrädare t.ex. föräldrar eller annan vårdnadshavare. Adoptionen genomförs då vid svensk tingsrätt. Även i de fall när det i landet ifråga har meddelats ett beslut om svag adoption rekommenderas att adoptionen genomförs vid svensk domstol.

Om adoptionsbeslutet ska fattas i svensk tingsrätt eller om adoptionsbeslutet ska godkännas av MIA bör ansökan lämnas in så snart som möjligt. Innan adoptionen har fullföljts i Sverige har barnet inte arvsrätt efter sina blivande adoptivföräldrar eller deras släkt och inte heller rätt till underhåll, underhållsstöd eller barnpension.

Av ansökan, såväl till tingsrätt som till MIA, ska framgå skälen till ansökan. Den ska dessutom innehålla en försäkran om att det inte från någon sida har lämnats eller utlovats ersättning eller avtalats om bidrag till barnets underhåll.

För ansökan till tingsrätt finns en särskild blankett. Ansökningsavgiften inbetalas samtidigt. Till ansökan bifogas:

- hemortsbevis för adoptanten/adoptanterna
- personbevis för de sökande och för barnet
- handlingar som visar att samtycke till adoptionen från barnets legala företrädare finns
- den beskrivning av adoptionsproceduren i ursprungslandet som lämnats av adoptionsorganisationen eller, i förekommande fall, MIA:s beslut att förfarandet är godtagbart (se ovan under Enskild adoption).
- Hemortsbevis och personbevis fås från Skatteverket och får inte vara äldre än tre månader vid tidpunkten för ansökan. För närmare besked om ansökan till tingsrätt bör sökande vända sig direkt till tingsrätten.

För ansökan till MIA finns också en blankett på www.mia.eu. Till ansökan ska bifogas:

- personbevis för de sökande och barnet
- medgivande från socialnämnden
- det utländska adoptionsbeslutet. En styrkt kopia på originalspråket går oftast bra.

När adoptionen fullföljts i Sverige har barnet samma juridiska ställning i förhållande till sina föräldrar som ett barn fött inom familjen. De juridiska banden mellan barnet och dess biologiska familj upphör. En svensk adoption kan aldrig hävas.

Barnets namn

Barnen som adopteras har ett förnamn som de fått av de biologiska föräldrarna, av personalen på barnhemmet eller av någon annan som tagit hand om barnet. Om man vill lägga till förnamn kan det göras genom anmälan till Skatteverket. Inga namnändringar kan ske innan adoptionen är genomförd i Sverige.

Barn som adopteras genom beslut av svensk tingsrätt får adoptivfamiljens efternamn. Om makarna har olika efternamn och de redan har gemensamma barn får barnet samma efternamn som det senast födda barnet har. I annat fall ska föräldrarna, om de har olika efternamn, i anmälan till tingsrätten ange vilket namn barnet ska ha. När en utländsk adoption godkänns av MIA medför detta ingen förändring av barnets efternamn. Namnändring får då anmälas till Skatteverket. Dit anmäler man också om man vill att barnet ska ha sitt ursprungliga efternamn som mellannamn.

Första tiden hemma

Uppehållstillstånd och svenskt medborgarskap

Barn som tas emot för adoption i Sverige från viseringspliktiga länder ska enligt huvudregeln ha sitt uppehållstillstånd klart före inresan i Sverige.

Vid s.k. enskild adoption ska de blivande adoptivföräldrarna till sin ansökan bifoga kopior av medgivande från socialnämnden och MIA:s beslut samt beslut från barnets hemland som visar att barnet får adopteras i Sverige. Ansökan om uppehållstillstånd ska lämnas in till ambassaden i barnets hemland eller till anvisad ambassad.

För barn som kommer från viseringsfria länder och som förmedlats genom svensk auktoriserad adoptionsorganisation kan undantag göras från huvudregeln att uppehållstillstånd ska vara klart före inresan till Sverige. Organisationerna utfärdar ett särskilt intyg som ska uppvisas vid inresan till Sverige.

Undantag kan också göras vid s.k. enskild adoption för barn från viseringsfria länder om adoptionsbeslut från hemlandet föreligger och det uppvisas vid inresan. Även i dessa fall kan det dock vara lämpligt att ansöka om uppehållstillstånd vid Migrationsverkets tillståndsenhet innan barnet reser in i Sverige. Dessa ärenden behandlas med förtur av Migrationsverket.

Ett barn som inte fyllt tolv år och som adopteras av svensk medborgare blir vid adoptionsbeslut i tingsrätt svensk medborgare. Likaså blir barnet svensk medborgare om det har adopterats genom ett utländskt adoptionsbeslut som godkänts i Sverige av MIA eller om adoptionen genomförts i enlighet med Haagkonventionen. I dessa fall behövs inte något

uppehållstillstånd för att barnet ska få resa in i Sverige. Efter ansökan vid svensk ambassad eller konsulat i barnets hemland kan barnet få ett svenskt pass.

Om ett barn från ett viseringsfritt land reser in i Sverige och hinner bli svensk medborgare inom tre månader (den s.k. uppehållstillståndsfria tiden) saknas anledning att ansöka om uppehållstillstånd. Detta sökes annars vid någon av Migrationsverkets lokala tillståndsenheter i landet, som också beslutar om uppehållstillstånd.

Om adoptionen sker i enlighet med Haagkonventionen kan ansökan om uppehållstillstånd lämnas direkt till Migrationsverket, Tillståndsenheten, 601 70 Norrköping, tillsammans med intyg från auktoriserad svensk adoptionsorganisation. Migrationsverket beviljar uppehållstillstånd och sänder beslutet till den svenska ambassaden i barnets hemland och till de blivande adoptivföräldrarna.

Övriga ansökningar om uppehållstillstånd för adopterade ska lämnas in till ambassaden i barnets hemland. Om det inte finns en svensk representation i barnets hemland ska ansökan lämnas in till anvisad ambassad.

För ytterligare information se www.migrationsverket.se

Socialnämnden

När adoptivföräldrarna kommit hem med barnet ska de anmäla detta till socialnämnden i sin kommun. Kommunen har enligt socialtjänstlagen ett särskilt ansvar för att följa upp de adopterade barnen och tillgodose det särskilda behov av stöd och hjälp som kan finnas fram till dess att barnet är myndigt.

Adoptivföräldrarna ska ge kopior av samtliga handlingar rörande barnet till socialnämnden. Dessa förvaras sedan hos socialnämnden.

Folkbokföring

Föräldrarna ska anmäla barnet till Skatteverket inom en vecka efter barnets ankomst. Barnets pass gäller som legitimation. I och med att barnet blivit folkbokfört kommer barnbidraget utan särskild ansökan. Försäkringskassan kan begära kopia av socialnämndens medgivande eftersom detta är ett villkor för att barnbidraget ska utbetalas.

Läkarundersökning

Barnet bör undersökas på barnläkarmottagning inom 14 dagar efter hemkomsten. Socialstyrelsen har givit ut allmänna råd om hälsoundersökning av utländska adoptivbarn.

Det kan ibland vara svårt att avgöra om barnet är sjukt eller medtaget efter den stora förändring som barnet varit med om. Om barnet har feber eller diarréer ska läkare alltid kontaktas. Vanliga sjukdomar hos barnen är parasit- och magsjukdomar, tarminfektioner med diarré, undervikt, vitaminbrist och infektioner i öron, näsa och hals.

Läkaren kan remittera barnet till infektionsklinik, barnpsykiatrisk klinik eller barnpsykolog.

Anmälan till barnavårdscentral

Barnet bör snarast anmälas till barnavårdscentral. Där finns personal som kan ge råd och stöd beträffande barnets fysiska och psykiska utveckling. De kan lämna råd t.ex. i kost- och dietfrågor. Dessutom erbjuds barnet gratis vaccinationer och hälsokontroller i förebyggande syfte. Före första besöket på barnavårdscentralen bör barnet vara undersökt på barnläkarmottagning.

Uppföljningsrapporter

Uppföljningsrapporterna är viktiga dokument för alla i barnets födelseland som medverkat till att barnet fått en ny familj. Genom rapporterna kan de få en uppfattning om hur barnet har det i sin nya familj. Adoptionsverksamheten ifrågasätts då och då i ursprungsländerna och rapporterna behövs för att inom landet beskriva den verksamhet som bedrivs. De kan förhindra att rykten uppstår om att barnen inte har det bra. För vuxna adopterade som reser till sitt ursprungsland och söker upp berörda myndigheter eller organisationer kan det vara av stort värde att få läsa uppföljningsrapporterna om sig själva och se att dessa bevarats.

I många fall förbinder sig adoptivföräldrarna att skriva ett visst antal uppföljningsrapporter till utlandskontakten. Rapporterna ska lämnas med olika tidsintervall, i den utsträckning man kommit överens om. Vissa länder kräver återrapportering under barnets hela uppväxt.

Det är praxis att socialnämnderna skriver en rapport då barnet varit hos sin adoptivfamilj ett halvår. Om ursprungslandet kräver att fler rapporter ska skrivas av handläggare inom socialtjänsten måste familjen och socialnämnden ha kommit överens om detta före adoptionen.

Den organisation som har medverkat till att förmedla adoptionen ger anvisningar om vad som krävs i det enskilda fallet och ser till att rapporterna sänds till rätt instans.

Bidrag som kan sökas hos Försäkringskassan

Adoptionskostnadsbidrag

Den som adopterar ett utländskt barn genom auktoriserad adoptionsorganisation kan få ett bidrag för kostnaderna med 40 000 kronor. Ansökan görs hos Försäkringskassan, inom ett år efter att adoptionsbeslutet blivit gällande i Sverige. Bidrag utbetalas om barnet är under tio år och föräldrarna är bosatta i Sverige då de får barnet i sin vård och då adoptionen blir gällande här.

Barnbidrag

Barnbidrag för adoptivbarn betalas ut från och med den månad adoptivföräldrarna får barnet i sin vård. Barnbidraget betalas ut till och med det kvartal när barnet fyller 16 år.

Föräldrapenning

Adoptivföräldrar har rätt till föräldrapenning om barnet är under tio år.

Underhållsstöd

Ensamstående adoptivföräldrar får ett särskilt bidrag efter ansökan hos Försäkringskassan.

På MIA:s webbplats www.mia.eu finns

- Adresser till adoptionsorganisationer och adopterades föreningar
- Exempel på var man kan få råd och stöd efter adoptionen
- Litteratur- och filmtips
- Länkar till hemsidor med anknytning till adoption
- Blanketter

Myndigheten för internationella adoptionsfrågor, MIA
Box: 308, 101 26 STOCKHOLM
Telefon: 08-54 55 56 80, Fax: 08-650 41 10
Epost: info@mia.eu
Webplats: www.mia.eu